

I Was Wrong

By *Awakencordy*

Fandom: Supernatural
Zaman: 6x07'den sonra.

Çift: Dean/Castiel

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Dean istediği şeylerin doğruluğunu düşünürken Cas onu ziyarete gelir.

* * *

♪ Sleeperstar - I Was Wrong

"Dean."

Dean başını kaldırmaz, Castiel ise odaya bir bakış atarken sorar:

"Sam nerede?"
"Bilmiyorum.."

Cas onun sesiyle tekrar onun sırtına bakar, sonra yürüyerek yanına giderken sorar:

"Bakmamı ister misin?"

Dean başını iki yana sallarken Cas onun parmakları arasında duran bira şişesini görür, yavaşça diğer tarafına geçip otururken konuşur:

"Dean.."

Ama Dean halıdaki bir noktayı izliyor, konuşmazken Castiel uzanarak şişeyi onun elinden alır, bir an doldurup doldurmamayı düşünür gibi dursa da bu sefer ona içki vermemeye karar vermiş olacak, boş şişeyi yere koyar..

Şişenin usul tıkırtısı odada duyulan tek şey olurken Castiel sorar:

"Neye ihtiyacın var?"

Dean bununla hafifçe gülümser ama duruşunu değiştirmezken Castiel bir an parmaklarını içe doğru bükse de ardından uzanıp elini onun ensesine koyar..

Dean temasla bir an gözlerini kapatır, sonra gözlerini açarak mırıldanır:

"Bilmiyorum.. Kardeşimin dönmesine ihtiyacım vardı, döndü.. Bobby'e ihtiyacım vardı, artık konuşuyoruz.. Lisa ile bir sonuca ihtiyacım vardı, oldu.."

Cas onun ensesini sıkıp sıkıp gevşetiyor, konuşmuyorken Dean hafifçe nefes alır, Cas sorar:

"Başka?"

"İrademi istiyordum, aldım.. Karar istiyordum, verdim.."

Ve başını kaldırıp ona dönerken Castiel onun yeşil bakışlarına bakar, Dean cevaplar:

"İstediğim her şeye sahibim ama neden hala olmuyor?"

Castiel bununla derin bir nefes aldığında Dean onu izliyor, sorar:

"Neyi kaçırıyorum? Ben mi doyumsuzum-"

"Hayır Dean-"

"Yoksa kararsız mıyım? Nedir? Her seçimim mi yanlış Cas? Senden ne bozukluk çıkacak?"

Cas kaşlarını çatınca Dean toparlanarak başını önüne çevirir ama Cas ondan daha atak, sorar:

"O ne demek Dean?"

Dean cevap vermediğinde Castiel onun ensesini sıkarak onu zorla kendine çevirir, Dean ona kaçamak bir bakış atıp tekrar bira aranır gibi dururken cevaplar:

"Bir şey değil.. Her an sen de bizi satabilirsin-hey!"

Dean bir anda ensesi köküne kadar sıkılmış, acıyla ona bakarken Castiel duruşu değişmemiş ama netlikle onu izliyor, geri almasını bekler, Dean ise ona bakıyor, inatla sözünü geri almazken Cas bir an sonra elini çekip ayağa kalktığında Dean onun gideceğini anlamış gibi atılır ve paltosundan çeker..

Cas onun dibine çöktüğünde Dean ona bakıyor, kumaş parmaklarının arasında sıkılı duruyorken ikisi birbirlerine bakar, sadece nefes alırlar..

Cas onun düşündüğünü görüyor ama *ne* düşündüğüne bakmıyorken Dean bir süre sonra konuşur:

"Seni de istedim ve buradasın.. Ama bir terslik çıkacak-"

"Dean-"

"Çıkacak! Düzen bu, sen de biliyorsun-"

"Dean, düzeni bozarak senin yanında duruyorum. Gerekli bozukluk zaten yaşandı."

Dean bununla durularak ona baktığında Cas kaşını kaldırır, Dean hafifçe gülümseyerek fısıldar:

"Benim problemlerim hep öncelikli, değil mi?"

"Maalesef. Sende izimi bıraktığımda beni bu kadar sık çağıracağını bilseydim.."

"Yine yapardın."

Cas ona bakıyor, cevap vermezken Dean'in yüzündeki kendinden emin gülümseyiş yavaşça solar, Cas gülümsemenin ölmesini izliyor, tamamen sönecekken onu yakalayarak cevaplar:

"Yapardım."

Dean bununla bakışlarını tekrar ona kaldırır, kısıklı gözlerinden attığı bakışla onu cezalandırırken Castiel onun ruhundaki canlılığın tekrar dikleşmeye başladığını görmüş, konuşur:

"Yapardım Dean.. Kardeşin senin için burada kalıyor, Sam ruhu olmasa da seni istiyor. Bobby senin ona dönmeni bekliyordu, Lisa senin için seni terk ediyor.. Her şey aslında iyiye gidiyor,-"

"Sen hariç.."

"Ben hariç. Ancak benim savaşımdaya etkileyebileceğin bir şey yok Dean, bu seninle alakasız bir şey-"

"Ama *seninle* alakalı bir şey.."

Castiel kaşları çatılı, inkar etmediğinde Dean bir an dudağını ısırır, sonra konuşur:

"Sam'in olayı çözüldükten sonra, ki çözeceğiz Cas.."

"Çözeceğiz Dean.. Sonra?"

"Sonra.. Sonra ben sana yardım edeceğim.."

Castiel bununla kaşlarını kaldırır ama Dean inatçı, konuşur:

"Sen melekken insana dönüştün, ben de gerekirse meleğe dönüşüp oradakilerin kanatlarını törpülerim-"

"Benim için mi?"

Dean bir an ona bakar, sonra başını sallarken yine de bakışlarını kaçırmış, yine de bakamıyor, Castiel hafifçe gülümserken sorar:

"Benim için Cennet'e mi çıkacaksın Dean?"

"Yapmadığım şey değil.. Senin için değil ama en çok ölenlerden biri benim.. Bir kere daha çıkmak zor olmaz, dönemsel tatil gibi-"

"Dean.."

Dean tekrar ona bakar, Castiel konuşur:

"Arada sırada karşındakini onaylamak seni alçaltmaz, biliyorsun değil mi?"

"Evet?"

Cas onun gıcıklığına gözlerini devirirken Dean sırttır ve onu paltosundan biraz daha çekerken konuşur:

"Her neyse.. Kararım kesin.. Sam ve ben gelip senin SSCB'ni-"

"Sam ve sen?"

Dean onun sesindeki hayal kırıklığını nasıl yakaladığını bilmiyor ama yakalamış, ona bakarken Castiel yavaşça paltosunu ondan çeker, Dean ise konuşur:

"Cas, Sam'le ayrılamam-"

"Elbette Dean-"

"Bunu en iyi anlayan sensin!"

"Evet Dean.. Ancak gitmem gerekiyor-"

"Yalan! Cas!"

Ama Cas yok olduğunda Dean öfkeyle bira şişesini tekmeler, ne bok yediğini anlamamış, aslında anlamış ama anlamak istemiyor, sinirle ayağa kalkıp dolaba gider, yeni bir bira

çekerken o anda şişe elinden çekilip duvara uçar, cam kırıkları etrafa yayılırken Dean kendini çevrilmiş ve duvara yapışmış bulur..

Cas öfkeli, onu yakalarından tutmuşken Dean yeni bir dayağın eşiğinde hissediyor, karşısındaki meleğin ona *saygı* göstermesini istediğini beyninde duyabiliyorken kızgın mavi gözler ona bakıyor, Dean onun yaydığı cızırtıyı uzun süredir hissetmemiş, nefesleri hızlanırken Cas öfkeyle tıslar:

"Seni-*gerizekalı*-Dean-" Dean duvara daha da çakıldığını hissederken betonda cidden bir değişiklik olup olmadığını bilemeyerek gözlerini yumar, Cas tıslar:
"Bunu aştığımızı sanıyordum, artık-bu kadar şeyden sonra tek başına ayakta durabilecek cesaretin olduğunu düşünüyordum Dean."

Dean onun neden bahsettiğini anlamayarak gözlerini açarken Cas ona bakıyor, konuşur:

"Hala ne istediğini bilmiyorsun, peşinden gitmiyorsun-"
"O ne demek!? Elbette gidiyorum-" Dean duvara çakılınca yüzünü buruşturur, bu pataklama olayının bir alışkanlık haline geleceğini düşünüyor, onun demir gibi bileklerini açmaya çalışır ama elbette işe yaramaz, konuşur:
"Bırak Cas-"
"Hayır Dean."

Dean bununla şimşek gibi başını kaldırırken Cas ona bakıyor, konuşur:

"Ben ne istersem olacak. Bu sefer *ben* isteyeceğim-"
"Beni dövme fantazin mi var-" Dean acıyla gözlerini yumar, derin nefesler alırken Cas konuşur:
"Kafanı yerine getirecekse, evet. Neden sadece isteyemiyorsun Dean?"

Dean gözlerini açarken '*ama zaten istediğini*' mızırdanmak ister, yine de boğazından bir ses çıkmazken Cas ona bakıyor, konuşur:

"1 yıl Dean. 1 yıl boyunca beni hiç gerçekten çağırmadın."
"Çağırdım-"
"Bana yalan söyleme Dean."

Dean ortada bir tokat olsa daha yumuşak olacağını düşünmeden edemezken Cas ona bakıyor, konuşur:

"Ne zaman işin içine Sam girdi, beni gerçekten çağırmaya başladın-"
"Cas-"
"Ne zaman Sam'in ruhunda bir problem olduğunu fark ettin, desibel arttı-"
"Cas-"
"Şimdi de bana yardım etmek için dahi Sam'in iyileşmesini beynine şart koşuyorsun-"
"O benim kardeşim!"
"Benim de arkadaşım!"

Dean bununla susarken Cas ona bakıyor, sorar:

"Sadece senin için mi ona yardım ediyorum? Sam benim de *arkadaşım* Dean. Bana bir şey olsa o da bana yardım eder, etti. Sen de bana yardım etmek istiyorsan kendin et, bana mazeret uydurma."

Dean ona bakıyor, konuşmazken Cas ellerini çeker, Dean betonsu destek gittiğinde bir an sendelerken Cas ona bakarak konuşur:

"İstesem seni görebilirim, biliyorsun-"

"Cas-"

"Ama yapmıyorum. Yine de bana yalan söylediğinde anlıyorum Dean."

Ve geri adım atar, odaya bir de bakış atarken mırıldanır:

"Bu sefer gitmem gerekmiyor ama gideceğim. Sana baktıkça sinirleniyorum ve bu hoş değil."

"Cas."

Castiel bakışlarını ona çevirdiğinde duvara dayanmış adamın yeşil bakışlarını bulur, Dean konuşmadan onu izlerken birkaç saniye sonra elini uzatarak onun kravatını bulur, parmakları lacivert kumaşa dolanırken Castiel de kaşlarını çatır..

Dean onu izliyor, bakışı kopartmıyorken kravatı çektiğinde Cas ona gider, ikisi birbirlerine neredeyse değecek kadar yakın dururken Dean kravatı bileğine dolamış, hala bırakmıyor, konuşur:

"Sen bana kazık atarsan sonu kötü olur Cas.."

"Hiç atmayacağıma dair söz veremem Dean."

Dean buna hafifçe gülerek başını sallar, sonra mırıldanır:

"Yine de.."

Cas kaşını kaldırıncas Dean cevap olarak kravatı bir bilek daha çeker, Cas onun göğsüne dayanırken Dean dudağını ıslatmış, fısıldar:

"Bu işin sonunda serbest olacağına dair bir umut varsa *ben* kıcıma kanat takıp oraya geleceğim ve hepinizi sıra dayacağına geçireceğim, tamam mı?"

Castiel bir an ona baksa da ardından gülümsediğinde Dean de kendini gülümsüyor bulur, Cas bir şey söylemese de ona Cennet'i onaylarcasına yavaşça başını eğer, Dean onun *utanmasına* şahit olmuş, gülerek onu biraz daha çektiğinde alınları birbirine dayanır..

Castiel gözleri kapalı, derin bir nefes aldığına Dean onun en insansı anlarından birine alınına dayamış, kendi gözlerini kapatarak konuşur:

"Bozuk çıkmayan tek şey sensin Cas.."

Cas'ın nefesi bir an kesildiğinde Dean nefesin geri gelmesini bekler ama Cas ya unutmuş ya da aslında ihtiyacı yok, bir an sonra başını çektiğinde Dean dudağını kemirir, ardından bırakarak bir şeyler saçmalayacak olurken onun bakışını gördüğünde susar, derin bir nefes alır, sonra tekrar başını sallarken Cas hafifçe gülümser..

Mavi gözlü melek kravatı bir insanın eline dolanmış, ona dayalı, bağlı gözükse de belki de en çok şu anda serbest gözüküyor, Dean onu mutlu etmenin kolaylığına gülümserken Cas da gülümser, Dean düşünmemeye kararlı olarak kravatı çektiğinde dudakları birbirine geçer, ikisi de gözlerini kapatırken Dean diğer elini onun saçlarına sokar..

Cas orada, kaçmıyor, yavaşça onun öpüşüne karşılık verirken kapı açılır, ikisi başlarını oraya çevirirken Sam onlara bakıyor, yüzünde hiçbir duygu değişimi yok, mırıldanır:

"Geç bile kalmıştınız.. Başka oda alayım mı?"

Dean bir an kaşlarını çatarken Cas cevaplar:

"Lütfen Sam.. Teşekkürler.."

Sam başını sallar ve çantasını alır, sonra dönüp çıkarken kapı kapandığında Dean 'hım'lıyor, mırıldanır:

"Duygusuz bir kardeş bazı konularda işe yarayabilir.."

Cas gülerek ona bir bakış attığında Dean sırtır, kravattı tekrar çekerek onu kendine düşürürken Cas itiraz etmez..

THE END

10.11.10

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.